

en Selvfølge, hvad der er sagt i Udvalgets § 2 under Nr. 2, „at den Appel til Rigets Høiesteret, der finder Sted for Tiden, ikke kan forandres uden ved en af Rigsdagen vedtagen Lov“. Efter mit Begreb hører det med til den Selvstændighed, der tænkes tillagt Islænderne i Styrelsen af deres egne Anliggender, at de ogsaa maae være Herrer over at bestemme, hvorvidt de Retsfager, der forekomme paa Island, skulle kunne indaales for nogen Domstol udenfor selve Island eller ikke. Derimod er jeg enig i Bestemmelsen, forsaavidt der naturligtvis aldrig kan være Tale om gjennem Islands Lovgivningsmagt at træffe Bestemmelser om Proceduren ved Høiesteret, saalænge Islænderne ville benytte denne Domstol. Jeg kan ikke opfatte Sagen saaledes, at der for Høiesteret eksisterer et Slags Afkomst til den Fornøielse at paakjende Sager fra Island, og at man for at forebygge Indgreb fra Island, og at man for at forebygge Indgreb deri bør indfætte en saadan Bestemmelse som den af mig omtalte. — Naar det i Slutningen af den samme § 2 hedder: „Den øverste Ledelse af Islands Anliggender har sit Sæde i Kjøbenhavn og kan af Kongen kun overdrages til en af de for Rigsdagen ansvarlige Ministre“, da maa jeg bemærke, at dette ikke forekommer mig at være ganske klart affattet. Hvis jeg imidlertid opfattede den ærede Ordfører noiagtig, da er Meningen deraf vistnok den samme, som jeg er tilbøielig til at ansee for den rigtige, nemlig, at den Minister, der fik den øverste Ledelse af Islands Anliggender, som saadan alene skulde være ansvarlig for Rigsdagen. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører udtalte dette, men det ligger ikke med Nødvendighed i de Ord, der ere brugte. Den af Udvalget foreslaaede § 3 er mig heller ikke ganske klar. Jeg har forgjæves bestræbt mig for at udfinde, hvilken Slags Sager det er, om hvilke det siges, at de høre til Islands særlige Anliggender, men dog ikke udelukkende angaae Islands særlige Anliggender, men til lige Danmark. Det er mig ikke muligt at faae Die paa, hvad det skulde være for Sager, og Nødvendigheden af at give en Bestemmelse af denne Art. Det forekommer mig, at Op-

gaven maa være den, at bestemme, hvad der skal være Islands særlige Sager, hvad det skal være for Sager, om hvilke Islænderne skulle være berettigede til alene og uden nogen Control fra Rigsdagens Side i Forening med Kongen at give Love, men at, naar det først er bestemt, alle andre Sager maae være ikke særlige islandske Sager. — Et Tvivl om, hvorvidt en Sag var særlig islandsk eller ikke, skulde afgjøres ved Lov, forekommer mig ogsaa meget forunderligt. Den ærede Ordfører nævnte selv, at det jo var det Naturlige og Selvfølgelige, at det først og fremmest blev Regeringen, der kom til at tage Bestemmelse om, hvor en saadan Sag skulde behandles. Men hvis Regeringen feilede i saa Henseende, saa er det jo givet, at den i denne som i alle andre Henseender vilde være ansvarlig ligesoverfor Rigsdagen, og hvad Feil der saaledes maatte være begaaet af Regeringen, vilde altsaa kunne søges rettet ad den almindelige Veie, der er foreskrevet. Jeg kan derfor ikke indsee, at der virkelig vilde vindes Noget — ja, jeg synes, at der snarere vilde tabes Noget for Rigsdagen — naar det foreskrives, at den endelige Afgjørelse kun kunde skee ved en gjennem Rigsdagen vedtagen Lov, til hvilken Samtykke jo var nødvendig af Regeringen, og af den Minister, der formodedes at have taget feil. — Naar man vil overlade Islænderne den fuldstændige Selvbeskatning, da veed jeg ikke, om der skulde være Grund til, som af Udvalget i dets § 4 foreslaaet, udtrykkelig at undtage den Rangskat, der opkræves af de islandske Embedsmænd. Dette er imidlertid ganske vist et meget underordnet Punkt. — Med Hensyn til de Underændringsforslag, der ere stillede dels af den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Kredts (Ploug), dels af den ærede 1ste Landsthingsmand for 2den Kredts (Bjerring), angaaende Bestemmelsen om, hvortil det faste Tilskud skulde anvendes, skal jeg bemærke, at jeg — hvad ogsaa de ærede Forslagsstillere syntes at kunne gaae ind paa — egentlig vilde ansee det for det Heldigste, at en saadan Bestemmelse slet ikke blev nævnt. Dette forekommer